

ΕΤΟΣ 63ον

13 Δεκεμβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3263)

Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ

Καθώς πλησιάζουμε προς τὰ Χριστούγεννα, ἡ Ἐκκλησία μας ἐντείνει τίς προσπάθειές της ὥστε νά ὀρθοτομήσει ἀνόθευτο καί αὐθεντικό λόγον περί Χριστοῦ. Καί τοῦτο γιά νά μπορέσουμε ὄχι ἀπλῶς νά γιορτάσουμε, ἀλλὰ νά ζήσουμε τὰ Χριστούγεννα καί μάλιστα μέ ἐπίγνωση τοῦ ποιός γεννᾶται, μέ τί σκοπό, ποιά προοπτική καί τί σημαίνει αὐτό γιά μᾶς. Κατανοεῖ δέ ὅτι αὐτό, ὁ ἑορτασμός δηλαδή τῶν Χριστουγέννων βιωματικά καί ὄχι ἐπιφανειακά, εἶναι στόχος ὁ ὁποῖος ἐνδεχομένως καί νά χρειασθεῖ χρόνια νά ἐπιτευχθεῖ, καθὼς εἶναι συνάρτηση τῆς πνευματικῆς ἡλικίας καί ὠριμότητος τοῦ κάθε πιστοῦ.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας δέν ἐξαντλεῖται μέ τό νά μᾶς παραθέσει ἐγκεφαλικά διδασκαλία περί Χριστοῦ, ἐπακριβή ἀποτύπωση τῶν δογμάτων της καί θεωρητική ἀνάπτυξη ἰδεῶν ἢ γεγονότων. Κυρίως ἀναλίσσεται στό νά προτρέψει στή συμμόρφωσή μας πρὸς μιά ζωή, ἡ ὁποία θά ἀποκλείει τήν ἁμαρτία καί στήν ὁποία θά κυριαρχεῖ ἡ ἀρετή. Καί τοῦτο τό κάνει διότι συνειδητός χριστιανός δέν εἶναι ὅποιος ἔχει διαβάσει πολλὰ περί Χριστοῦ, Ἐκκλησίας καί Θεοῦ, ἀλλὰ ὅποιος μπορεῖ, μαζί μέ τόν Παῦλον, νά διαπιστώσει: «Ζῶ οὐκέτι ἐγώ, ζεῖ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20). Ὁ πνευματικός ἀγώνας λοιπόν, γιά τήν κατά Χριστόν τελείωση εἶναι τό πρόταγμα γιά μιά οὐσιαστική πνευματική ζωή καί κυρίως γιά τή βίωση τοῦ Θεοῦ!

Τό τέλος

Ἐάν ἡ Ἐκκλησία μας θέλει νά μᾶς εἰσάγει στήν οὐσία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέ προοπτική τή βίωσή τους, γιατί ἐπιλέγει τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα; Ἐκ πρώτης ὄψεως δέν ἔχει καμία σχέση μέ Χριστούγεννα. Μιᾶ γιά τή Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία στρέφοντας ὀλοκληρωτικά τήν προσοχή μας σέ αὐτήν. Πρὶν προχωρήσουμε στήν ἐρμηνεία τοῦ γιατί συμβαίνει αὐτό, ἄς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

μᾶς ἐπιτραπεῖ μία παρατήρηση. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μιᾷ γιὰ τὰ ἔσχατα, χωρὶς νὰ τὸν νοιάζει τίποτε ἀπὸ ὅσα συνταράζουν ἐμᾶς κάθε φορά πού ἀναφερόμαστε σέ αὐτά. Δέν κάνει λόγος οὔτε γιὰ φοβερὰ σημεῖα, οὔτε γιὰ σάηπιγγες, φιάδες καὶ ὅλα τὰ ἄλλα παραβολικά, οὔτε στὴν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου ἀναφέρεται, οὔτε στὰ ὅσα θά προηγηθοῦν. Κι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς σύγχρονης διαστροφῆς!

Στὴν ἐποχὴ μας ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος ὑποσκάπτεται. Στὶς ἡμέρες μας τὴν Ὁρθόδοξη Ἐσχατολογία ἔχει ἀντικαταστήσει ἡ ἀκατάσχετη ἀναφορὰ γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἡ γηλυκιά ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ἀποκαταστάσεώς μας στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἔχει παραμερισθεῖ, γιὰ νὰ κυριαρχήσει στὰ γραφόμενα, στὰ λεγόμενα καὶ προβαλλόμενα ὁ φόβος τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀντιχρίστου κι αὐτὸ μὲ εὐθύνη ἐν πολλοῖς, κάποιων πού εἴτε αὐτοπροβάλλονται, εἴτε οἱ «ὀπαδοί» τους τοὺς διαφημίζουν ὡς «φωτισμένους Γέροντες», ἐνῶ στὴν πραγματικότητα εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι τῆς δογματικῆς διαστροφῆς πού περιγράφουμε. Ἡ ὑπονομευτικὴ, ἀποσπασματικὴ παρουσίαση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐσχατολογίας, ἔχει καταντήσει νὰ ἀφορᾷ τὰ ἐνθετα τῶν ἐφημερίδων, συνήθως ὄχι τῶν πλέον σοβαρῶν, ἐνῶ ἡ λαϊκίστικη καὶ ἐκτὸς Ὁρθοδόξου ἐρμηνείας προβολὴ προφητειῶν, προρρήσεων καὶ παραβολῶν ἔχει δώσει ἔδαφος σέ ἕναν ἰδιότυπο μεταμοντέρνο συγκρητισμὸ πού ἀνακατεῖει στοιχεῖα προφητισμοῦ ἀπὸ διάφορες παραδόσεις, ἰσοπεδώνοντας τὴν ἀλήθεια τοῦ θείου Λόγου καὶ καταργώντας τὴν παρηγορητικὴ διάσταση τῶν θείων προρρήσεων, τῶν ὁποίων τὸ νόημα ἔγκειται στὴν καλλιέργεια τῆς πεποιθήσεως πὼς θά γίνουν μὲν πολλὰ καὶ τρομερά, ἀλλὰ στό τέλος ὅ,τι καὶ νὰ γίνῃ ὁ Χριστὸς καὶ «οἱ σὺν Αὐτῷ θά νικήσουν εἰς τὸν αἰῶνα».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ,τι γήϊνον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν καί τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπειθεῖς ἄνθρωπους. Αὐτὰ ἀκολουθοῦσατε καί σεῖς κάποτε, ὅταν ἐζούσατε αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν δυσφήμισιν, τὴν αἰσχρολογία τῶν στόματος. Μὴ λέτε ψέμματα ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τὰς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον Ἕλληνας καί Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπερίτμιστος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι τὰ πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ εὐθύνη

Ἄς γυρίσουμε στοῦ ἐρώτημά μας. Γιατί ἐπιλέγεται τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, ἐνῶ δὲν ἔχει καμία σχέση μετὰ τὴν Χριστογέννητα, ἀλλὰ μετὰ τὴν φανέρωση τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία; Ἀκριβῶς διότι τὰ Χριστογέννητα εἶναι ἡ πρώτη φανέρωση καί παρουσία τοῦ Κυρίου μας. Καί ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει νὰ μᾶς ὑπομνήσει γεγονότα, ἢ νὰ καλλιεργήσει συναισθήματα, ἀλλὰ νὰ μᾶς πείσει νὰ βιώσουμε τὰ Χριστογέννητα, γι' αὐτὸ καί δανείζεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Τί; Μὰ τὸν τρόπο προετοιμασίας πού ἐκεῖνος συνιστᾷ γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ μας. Δὲν ἔχει σημασία ἂν μιλήμε γιὰ τὴν πρώτη ἢ τὴν δευτέρα φανέρωσή του. Σημασία ἔχει τὸ πῶς θά ἐμφανισθοῦμε ἐμεῖς ἐνώπιόν του, κατὰ τὴν φανέρωσή του.

Σὲ αὐτὸ ἐπάνω, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίνει τὸ μέτρο τῆς προετοιμασίας. Τόσο περιμένοντας τὰ Χριστογέννητα, ὅσο προσδοκώντας καί τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, εἶναι εὐθύνη μας ἡ ἠθικὴ μας καθαρότητα. Ἡ προοπτικὴ τῆς συναντήσεώς μας μετὰ τὸν Χριστό, ἡ ἐκ μέρους του ἀποδοχὴ μας ὡς δικῶν του καί ἡ βίωση τῆς κοινωνίας μας μαζί του, περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν παντοδαπὴ ἄρνηση τῆς ἁμαρτίας ἀφ' ἑνός καί τὴν ὀλοπρόθυμη καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν στὴ βάση τῆς ἀγάπης ἀπὸ τὴν ἄλληλη!

Ἔτσι καταλήγουμε σὲ αὐτὸ πού μετὰ λίγα λόγια οἱ Πατέρες μᾶς παρέδωσαν ὡς τρόπο πνευματικῆς ζωῆς: Ἐξομολόγηση καί θεία Κοινωνία. Δὲν βιώνονται χωρὶς αὐτὰ τὰ Χριστογέννητα. Δὲν λογίζεται χριστιανὸς χωρὶς αὐτά. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα μέσα προετοιμασίας γιὰ τὴν φρικτὴ καί Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀπὸ αὐτὰ ξεκινοῦν καί μετὰ αὐτὰ καλλιεργοῦνται ὅλα τὰ ἄλλα πού χα-

13 Δεκεμβρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ.

«Τῶν ἁγίων Προπατόρων» Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καί Ὁρέστου
τῶν μαρτύρων (δ΄ αἰ.). Λουκίας μάρτυρος († 304).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Δεκεμβρίου, πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α΄ 1-25.

ρακτηρίζουν τή σύνολη πνευματική ζωή: προσευχή, ἐλεημοσύνη, νήψη, ἐγκράτεια, σύνεση, διάκριση, ἀγάπη...

Ἀδελφοί, στήν τελική εὐθεία πρὶν τὰ Χριστοῦγεννα, ἄς ἀναληθοῦμε σέ μία οὐσιαστική προσπάθεια πνευματικῆς προετοιμασίας γιά νά τὰ βιώσουμε ἀνεξίτηλα. Τό πετραχίλι τοῦ Πνευματικοῦ περιμένει γιά νά μᾶς ὀδηγήσει στό Ποτήριο τῆς ζωῆς, ὥστε νά φανερωθεῖ καί σέ ἐμᾶς ὁ Χριστός. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ 2016

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2016.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἡ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἄν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργοί: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr